

הת (באר שבע) 5566-06-23 - מדינת ישראל נ' הדולפינים תחנת דלק בע"מ ח"פ 515425627

ה"ת (באר-שבע) 5566-06-23 - מדינת ישראל נ' הדולפינים תחנת דלק בע"מ ואח'שלום באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 5566-06-23
מדינת ישראל

נ ג ד

1. הדולפינים תחנת דלק בע"מ
  - באמצעות עו"ד אלברט הראל
  2. אסמאעיל אלסאנע
  - באמצעות עו"ד טאלב אסנע
  3. נשאת אלסאנע
  - באמצעות עו"ד אלברט הראל
  4. אַמְנָה אלסאנע
  5. אסמא אלסאנע
  6. חקמט אלסאנע
  7. לינה אלסאנע
  8. נאדא אלסאנע
  9. אסרה אלסאנע
  10. סארה אלסאנע
  - באמצעות עו"ד טאלב אסנע
  11. ארם השקעות
  - באמצעות עו"ד אלברט הראל
  12. אבי לוי
  13. יניב גונן
- בית משפט השלום בבאר-שבע
[06.01.2025]

לפני כבוד השופט אסיף גיל

באמצעות פקדת מרי פרץ-בוגנים, רפ"ק עו"ד קובי קדוש, צוערת יוגל ששון והחוקרת בת אל שירה אטיאס
החלטה

רקע כללי

1. לפני בקשה להארכת תוקף החזקה בתפוסים למשך 180 ימים נוספים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ").
2. כנגד המשיבים 1 עד 6 ו-11 עד 13 התנהלה חקירה בגין חשד לביצוע עבירות הלבנת הון, עבירות תכנון ובניה, ניהול עסק ללא רישיון ועבירות מס בהיקף של עשרות מיליוני שקלים.
3. המשיבות 1 ו-11 נוהלו על ידי המשיבים 2, 3 ו-6 ואלו הפעילו, על פי החשד, תחנות דלק פיראטיות שלא כחוק.
4. המשיבות 7 עד 10 הן טוענות לזכות בחלק מהרכוש שנתפס (תכשיטים), כפי שיפורט להלן.
5. המשיבים 12 ו-13 הם חשודים משניים בפרשה. התפוסים בעניינם הם מכשירי טלפון. המשיבים נתנו הסכמתם להמשך ההחזקה במכשירים אלו.
6. ביום 30/1/2023 החלה החקירה הגלויה בפרשה. מידי המשיבים 2 עד 6 נתפס רכוש רב, לרבות מסמכים, מחשבים, טלפונים, נדל"ן, חשבונות בנק, כלי רכב, תכשיטים ועוד, הכל כמפורט בנספח שהוגש על-ידי המבקשת ביום 24/12/2024.
7. בין המבקשת לחלק מהמשיבים ובאי-כוחם התקיימו הליכים שונים בסוגיית התפוסים. ביום 16/3/2023 הושגה הסכמה בין המבקשת לחשודים העיקריים, ולפיה תופסק פעילות תחנת הדלק עד שיתקבלו כל האישורים כדין.
8. חרף זאת, בתחילת שנת 2024 שבו המשיבים 1 עד 6 להפעיל את תחנת הדלק, וזאת תוך הפרת צו שיפוטי וניהול עסק ללא רישיון, לרבות ביצוע עבירות מס, תכנון ובניה והלבנת הון.
9. ביום 2/1/2024 ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים בדבר שחרור חלק מחשבונות הבנק, המחשבים והרכבים, ובמקביל הוארך תוקף ההחזקה ביתר התפוסים ל-180 ימים נוספים. על אף ההסכמות, בסופו של יום שוחרר רכב אחד בלבד, שכן המשיבים לא עמדו בתנאי השחרור.
10. ביום 23/7/2024 ניתנה החלטה בידי חברתי, כב' השופטת א' צוריאלי, ולפיה יוארך תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 ימים נוספים.
11. למען שלמות התמונה, יצוין כי החקירה בפרשה זו הסתיימה וחומרי החקירה הועברו לפרקליטות.
12. ביום 17/9/2024 במסגרת הליך ה"ת 31042-09-24 ניתן תוקף של החלטה להסכמות אליהם הגיעו הצדדים בדבר החזרת חלק מהתכשיטים שנתפסו במסגרת החקירה לידי המשיבות 7 עד 10.
13. בבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים והתשובה לה
14. ביום 1/12/2024 הוגשה הבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים לתקופה של 180 ימים נוספים. בבקשה צוין כי התיק עבר לבחינת הפרקליטות בחודש אוקטובר 2024. עוד נטען כי תפיסת הרכוש היא "תפיסה בשווי" מכוח חוק איסור הלבנת הון.
15. במקביל לבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים, הגישה המבקשת בקשה נוספת למכירת כלי הרכב התפוסים. לטענת המבקשת, הרכבים התפוסים בפרשה שוחררו בתנאים של "חלופת תפיסה", ברם בפועל המשיבים לא עמדו בתנאים אלו והם נותרו תפוסים בידי המשטרה. משכך, ועל-מנת שלא לאבד מערכם, עותרת המבקשת מבית המשפט להורות כי כלי הרכב ימכרו על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי.
16. המשיבים 1 ו-3, באמצעות ב"כ עו"ד אלברט הראל, התנגדו לבקשה. יצוין כי בהעדר תגובה בכתב לבקשה מטעם המשיבים הנוספים (המיוצגים על-ידי עו"ד טאלב אסאנע), אניח כי טענתם דומה לזו שהובעה בכתב על-ידי עו"ד הראל: נטען כי הבקשה דנא היא "מחזור" של בקשות קודמות ואין למעשה כל התקדמות בחקירה. עוד נטען כי המבקשת "גוררת רגליים" והראיה היא שעד היום לא התקיים כלל שימוע או נשלחו כתבי חשדות למשיבים. לטענת המשיבים, הואיל ומדובר בבקשה שלישית להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים, הגיעה נקודת האיזון במסגרתה על בית המשפט להורות על שחרור התפוסים לידי המשיבים, או למצער חלק מהם, וזאת כדי לאפשר למשיבים לשקם את חייהם.
17. המשיבים התנגדו גם לבקשה הנוספת למכירת כלי הרכב התפוסים, מן הטעם כי המשיבים לא יכולים לעמוד בתנאים שהוטלו עליהם לצורך שחרור הרכבים. ב"כ המשיבים 1 ו-3 הציע כי חלק מהכספים התפוסים ישוחררו בכדי לעמוד בתנאי "חלופת תפיסה" שנקבעו ביחס לרכבים התפוסים.

הדיון בבקשה

17. ביום 23/12/2024 התקיים דיון בבקשה. ב"כ המבקשת חזרה על נימוקי הבקשה, וצינה כי בתיק זה קיימים שני "גלי חקירה": הגל הראשון הוא תיק המקור והגל השני הוא תיק ההפרה. התיק הראשון הועבר לפרקליטות ביום 30/7/2023 ואילו התיק השני הועבר ביום 22/10/2024. עוד נטען כי בפרשה זו נעשו איזונים רבים, באופן שלצד תפיסת הרכוש, שוחרר במקביל רכוש אחר למשיבים, לרבות שחרור חשבונות בנק, יתרות בחשבונות והשבת רכבים בתנאי "חלופת תפיסה" כמקובל. בנוסף, שוחררו תכשיטים וזהב בשווי של כ-390,000 ₪.
18. ב"כ המקשת הוסיפה וטענה כי מדובר בתפיסה "בשווי" בהתאם לחוק איסור הלבנת הון, לצורך עתירה עתידית לחילוט. הוצג גם מסמך מאת הפרקליטות מיום 27/11/2024 ולפיו מדובר בתיק חקירה בעל היקף רב והוא כרגע בבחינה על-ידי התובעת המטפלת.
19. ב"כ המשיבים חזרו על התנגדותם לבקשה. נטען כי מדובר בבקשה נוספת להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים מבלי שיש כלל התקדמות. החקירה הסתיימה לפני זמן רב ועדיין לא התקבלה החלטה על-ידי הפרקליטות, מה עוד שמדובר בפרשה שאינה מורכבת כלל ועיקר.
20. אשר למשיבות 7 עד 10, נטען כי אלו כלל לא חשודות בפרשה, ומן הצד האחר מדובר בטוענות לזכות ביתר התכשיטים שנתפסו.
21. ב"כ המשיבים שבו וצינו כי החברה נוהלה כדיון, ולראייה הציגו מסמך מאת מועצת לקייה ולפיו קיים רישיון ניהול עסק כבר מיום 20/11/2022.
- דיון והכרעה
22. המסגרת החוקית והמשפטית תוארה בהרחבה בהחלטה מיום 23/7/2024, ולא ראיתי מקום לחזור עליה. די אם אציין כי תכלית התפיסה בתיק זה מבוססת על עתירה עתידית לחילוט מטעם המדינה, כפי שנקבע בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15.3.2017).
23. ניתן לומר אפוא, על רגל אחת, כי הכרעה בבקשה כגון דא היא שאלה של איזונים: מחד גיסא, זכותם של המשיבים לקניינם והצורך לקבוע אמצעי שפגיעתו בקניין פחותה; ומאידך גיסא, מתן סעד אפקטיבי שיבטיח את מימוש החילוט לאחר הרשעה, שישמר את ערך הנכסים התפוסים וימנע את הברחתם.
24. כאן המקום לציין - כפי שנקבע בהחלטה מיום 23/7/2024 - כי אף אני סבור שהדרך בה נקטה המבקשת בעניינם של המשיבים ראויה, מאוזנת ומידתית. המבקשת הסכימה לשחרר רכוש רב, ובכלל זה חלק מחשבונות הבנק, יתרות, תכשיטים וכן מספר כלי רכב בתנאים של "חלופת תפיסה" בערך נמוך מזה שנקבע בפסיקה. בנוסף, עוד שני כלי רכב שוחררו במסגרת החקירה ללא תנאים כלל. בכך, נקטה המבקשת בדרך המקובלת שהותוותה בפסיקה (ר' למשל רע"פ 4526/18 אלוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.08.2018)).
25. החקירה בתיק זה הסתיימה והתיק מצוי בפרקליטות. בהחלטה הקודמת נקבע כי הימשכות ההליכים בחקירה היא בעיקרה בעטייה של התנהלות המשיבים, שכן בתחילת שנת 2024 בוצעה לכאורה הפרה משמעותית של הצו השיפוטי עת תחנת הדלק הופעלה בשנית שלא כדיון. הדעת נותנת כי אילולא "הגל השני" בפרשה זו, התיק היה מבשיל לכדי קבלת החלטה מוקדם יותר.
26. כך או כך, עיינתי במסמך מאת הפרקליטות מיום 27/11/2024, בו צוין כי תיקי החקירה שהועברו לטיפול התביעה נבחנים בימים אלו. עוד צוין כי התיקים בעלי היקף רב ומרובי חשודים, ועל כן נדרשת הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 ימים נוספים.
27. אין להקל ראש בעבודת הפרקליטות במסגרתה היא בוחנת את תיקי החקירה בפרשה. כלל נקוט בשיטת משפטנו הוא שמעת סיומה של החקירה התיק עובר לבחינת התביעה. הגם כי ככלל לא מתקיימות פעולות חקירה בשלב הטיפול בתיק על-ידי התביעה, לא מן הנמנע כי יינתנו השלמות חקירה ליחידה החוקרת. במצב דברים זה, אך טבעי כי תוקפן של החלטות בדבר סעדים זמניים שניתנו בשלב החקירה יעמוד גם בשלב בו התיק מצוי בטיפול התביעה.
28. סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 קובע כי "משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין". אמות המידה לטיפול התביעה בתיק חקירה מצוינות בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום (עדכון 20/4/2023).
29. הואיל והמשיבים חשודים, בין היתר, בעבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 אשר דינה הוא 10 שנות מאסר, הרי על התביעה לסיים את הטיפול בתיק בתוך 24 חודשים ממועד הגעת התיק לטיפול. לטיפול.
30. אקדים אחרית לראשית: לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, סבורני כי יש מקום להמשיך ההחזקה בתפוסים. נימוקי יובאו להלן.

31. בניגוד לטענת המשיבים, לדידי טרם הגיעה "נקודת האיזון" במסגרתה על בית המשפט לבחון את שחרור התפוסים או חלקם לידי המשיבים. ודוק: גם אם התיק הראשון הועבר לבחינת הפרקליטות כבר בחודש יולי 2023, הרי התיק השני הועבר לבחינה אך לפני כחודשיים, כאשר בהתאם הפרשה מטופלת כמקשה אחת. מדובר אפוא בפרק זמן סביר, וזאת בשים לב להיקף חומרי החקירה בתיק ולמספר החשודים בו.

32. נתתי דעתי לטענות ב"כ המשיבים כי תפיסת הרכוש פוגעת בזכות הקניין של המשיבים ומקשה על התנהלות היומיומית. יש גם כשהכספים התפוסים דרושים לצורך תשלום חברות לנושים (ר' סעיף 13 לתגובה בכתב של המשיבים 1 ו-3). טענה זו נטענה בשנית, מבלי שהוכחה, אף לא בראשית ראייה, ולא צורפו לה תימוכין כגון תצהירים, לרבות תצהירים של נותני שירותים פיננסיים, דו"חות, מצבת נכסים עדכנית וכיו"ב נתונים אשר יש בכוחם ללמד על אודות מצבם הכלכלי הרעוע של החברות או של המשיבים.

33. כל זאת, ועוד: מן הראוי להזכיר כי שווי התפוסים קטן באופן משמעותי מהיקף הלבנת ההון הנטענת.

34. מסקנתי מן המקובץ היא כי באיזון בין זכויותיהם הקנייניות של המבקשים לבין האינטרס הציבורי בהמשך תפיסת הרכוש - זה האחרון גובר.

35. לא מצאתי, בשלב זה, להורות אף על שחרור חלק מהכספים שנתפסו, כפי עתירתה החלופית של ההגנה. זאת, בין היתר, גם לאור הוראות סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, המאפשר חילוט בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, בין אם שווי הרכוש הגיע לידי הנידון או לידיהם של אחרים. עוד נזכיר כי חילוט מלוא שווי הרכוש בו נעברה העבירה הוא מצוות המחוקק, וחריגה מהוראה זו אפשרית בהתקיימם של נימוקים מיוחדים.

טענותיהן של המשיבות 7 עד 10 ביחס לתכשיטים שנתפסו

36. משיבות 7 עד 10, כאמור לעיל, אינן חשודות בפרשה. הן טוענות לזכות בחלק מהתכשיטים שנתפסו במסגרת החקירה. מנגד, משיבות 4 ו-5 חשודות בפרשה וחלק מהתכשיטים נתפס מהן לצורך חילוט עתידי.

37. נזכיר כי על-מנת להבטיח כי החילוט לא יפגע באופן בלתי מידתי בזכויות קנייניות של צד שלישי תמים, נקבעו סייגים לחילוט, ונטל השכנוע להוכחתם מוטל על הטוען לזכות ברכוש (ר' גם ע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] פסקה 4 (10.11.2005)).

38. עיינתי בכל החקירות של המשיבות 4, 5, ו-7 עד 10 (מסמכים שסומנו על-ידי אג/1-אג/12). המבקשת ערכה מעין "מסדרי זיהוי" לתכשיטים שנתפסו. תכשיטים שזוהו בוודאות על-ידי המשיבות 7 עד 10 הוחזרו להן. יתר התכשיטים לא זוהו או נטען לחלופין על-ידי המשיבות 4 ו-5 כי אלו שייכים להן.

39. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, בדגש על חומר החקירה המתייחס לתכשיטים שנתפסו, סבורני כי המשיבות 7 עד 10 לא עמדו בנטל המוטל עליהן להוכיח כי התכשיטים שנתפסו (ולא הוחזרו) שייכים להן. למצער, לגבי חלק מהתכשיטים ישנם מספר טוענות לזכות (לגבי חלק מהתכשיטים כמה מהמשיבות טענו כי תכשיט מסוים שייך להן), ועל כן לא מצאתי להורות כי יתר התכשיטים התפוסים יושבו למי מהמשיבות בהליך זה.

הבקשה למכירת כלי הרכב באמצעות יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי

40. צודקת המבקשת כי בהעדר יכולתם של המשיבים לעמוד בתנאי "חלופת התפיסה" שנקבעו בהליך זה, הרי ערכם של הרכבים יורד עם חלוף הזמן. הדברים נקבעו בפסיקה, כאשר פסק הדין המנחה הוא רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (7/4/2009) (להלן: "עניין אברם"), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"החזקת החפץ ברשות המשטרה לצורך אלו מן התכליות האמורות בסעיף 32 לפקודה מטילה על המשטרה אחריות לשמור על ערכו הכלכלי של התפוס. הנחה זו מתבקשת כל אימת שמאן דהוא שומר בחזקתו נכס השייך לאחר. במיוחד כך, כאשר המדינה היא זו המחזיקה חפץ של אחר, אשר הגיע לידיה שלא בהסכמת הבעלים, וכחלק מהליך פלילי המתנהל על ידה. חובת השמירה על ערך הנכס התפוס קשורה קשר הדוק לזכות הקניין של הבעלים של החפץ (פרשת לרגו, שם) ויש להמעיט ככל הניתן בפגיעה בזכות זו, בהיותה זכות בעלת מעמד של זכות חוקתית, הנגרמת באמצעות התפיסה".

41. למשטרה סמכות רחבה להורות כיצד לנהוג בחפץ תפוס: בהתאם לסעיף 34 לפסד"פ, לבקשת שוטר, רשאי בית המשפט להורות לגבי החפץ "שינהגו בו אחרת". כלי נוסף העומד למשטרה עת שומרת היא על נכס תפוס, הוא האפשרות למכור את הנכס, כאמור בסעיף 38 לפסד"פ. בפסיקה נקבע כי מכירת הרכב מגשימה את התכלית של שמירה על ערך הנכס (ור' גם בש"פ 10015/07 אביטל נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (23.12.2007); בש"פ 5630/13 סמואל נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (25.8.2013)).

42. בענייננו, מדובר במספר כלי רכב בעלי ערך כספי לא מבוטל (שתי משאיות, שני רכבים מסוג טויוטה לנדקרורזר ושני נגרים). אני מסכים עם המבקשת שהמשך ההחזקה ברכבים על-ידי המשטרה מביא לירידה בערכם. אגב כך ודגש, כי ככל שהיקף הלבנת ההון משמעותי יותר, יש לייחס משקל ממשי לשימור ערכם של התפוסים.

43. בבקשתה למכירת הרכבים, התייחסה המבקשת ל"תחרות" בין מימוש הרכבים התפוסים על-ידי מכירתם באמצעות יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי, לבין מימוש הרכבים בהליך אזרחי על-ידי כונס נכסים שמונה על-ידי רשם ההוצאה לפועל או מוכח הליכי פירוק חברות. אלא, שהליכים אזרחיים מקבילים באשר לחשודים בפרשה או לנכסיהם התפוסים כלל לא הוצגו לי, ומכל מקום גם המשיבים לא טענו כל טענה ביחס לכך. עוד יובהר, כי כל הרכבים שוחררו זה מכבר בתנאי "חלופת תפיסה", אולם אלו לא שוחררו בפועל הואיל ולא עלה בידי מי מהמשיבים לעמוד בתנאים שנקבעו.

44. ודוק: ב"כ המשיבים 1 ו-3 בבקשתו התנגד לבקשת המכירה, אולם לא נטענה כל טענה באשר לקיומם של הליכים אזרחיים מקבילים ביחס לרכבים התפוסים. כאמור לעיל, טענת המשיבים 1 ו-3 היא כי יש מקום לאפשר למשיבים לעמוד בתנאי "חלופת התפיסה" שנקבעו בדרך של שחרור כספים שנתפסו במזומן או שחרור יתרות בחשבונות הבנק, וזאת על-מנת לעמוד בתנאים הכספיים. הא ותו לא.

45. לצורך ההכרעה בבקשה למכירת הרכבים יש להכריע אפוא בין שתי אפשרויות: המשך החזקת הרכבים על-ידי המבקשת או מכירתם (שכן, כאמור, אין ביכולתם של המשיבים לעמוד בתנאי "חלופת התפיסה" שנקבעו). אפשרות שלישית שעניינה הליכים אזרחיים ביחס לרכבים, כאמור, לא נטענה בפניי.

46. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל החלטה כי יש להורות על מכירת הרכבים על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. למסקנה זו הגעתי, מן הטעם כי בתיק זה קיים "פוטנציאל חילוט" כנגד המשיבים 1 עד 6 ו-11 (ור' גם סעיף 22 להחלטה מיום 23/7/2024). כנגד המשיבים קיים חשד סביר מבוסס כדבעי בעבירות המיוחסות להם בחקירה, כאשר היקף הלבנת הון עולה לכדי עשרות מיליוני שקלים. טעם נוסף נעוץ בעובדה כי הרכבים שוחררו לידי המשיבים כבר בתאריכים 2/1/2024 ו-23/7/2024, אולם אלו לא שוחררו בפועל נוכח אי-עמידה בתנאי השחרור.

47. להווי ידוע כי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי הינה יחידה מקצועית שהוקמה על-מנת לנהל את הנכסים התפוסים בידי המדינה. דומני כי סמכותו של בית המשפט בגדרו של סעיף 34 לפסד"פ ליתן "כל הוראה" ביחס לחפץ התפוס, כוללת גם את הסמכות להורות על מכירתו באמצעות הרשות המוסמכת. ור' ביחס לכך את שנקבע בעניין אברם:

"לצורך כך, נעזר בית המשפט באפוטרופוס הכללי, בתורת ידו הארוכה לענין זה, שיסייע בהגשמת חובת הניהול התקין של הנכס לשם שמירה על ערכו. סעיף 2(ב) לחוק האפוטרופוס הכללי מסמיך את האפוטרופוס, בין היתר, לבצע "כל תפקיד אחר שקיבל על עצמו". הדעת נותנת, כי כאשר האפוטרופוס הונחה על ידי בית משפט קמא לנהל את הנכס התפוס בידי המשטרה לצורך שמירה על ערכו, הוא "קיבל על עצמו" תפקיד זה במובן הוראת החוק האמורה".

48. לא נעלם מעיני כי הפסיקה בעיקרה מדברת על מכירת נכסים, ובכלל זה כלי רכב, וזאת בשלב של לאחר הגשת כתב האישום, בשונה מעניינו. ב-ע"ח 16543-09-17 (מח' מרכז) סאמר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.11.2017) (להלן: "עניין סאמר"), קיבל בית המשפט המחוזי ערר על החלטת בית משפט השלום, אשר הורה על מכירת כלי רכב באמצעות יחידת החילוט. בית המשפט המחוזי קבע כדלקמן:

"על אף שאין עוררין על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית כנגד העורר, טרם הסתיימה בחינת החומר הראייתי על ידי המדינה, טרם התקבלה החלטה על הגשת כתב אישום וטרם ניתן לה כל מענה מאת העורר. בנסיבות אלו, יש לנקוט משנה זהירות בשקילת סעד זמני משמעותי כמכירת הרכבים. אציין כי המדינה הודיעה שהחקירה הסתיימה לאחרונה והתיק הועבר לתביעות מע"מ לבחינה אם יש מקום להגשת כתב אישום (ר' סעיף 1 לעיקרי הטיעון מטעם המדינה). ככל שמתארך משך הזמן עד גיבוש ההחלטה בדבר הגשת כתב האישום כנגד העורר, כך גוברת זכותו לפגיעה מידתית בזכויותיו".

49. הגם כי יש טעם רב בקביעת בית המשפט המחוזי בעניין סאמר, סבורני כי ענייננו שונה, ולו במובן זה שאין עוד תוחלת בתנאי "חלופת התפיסה" שנקבעו ביחס לרכבים. מקום בו המשיבים ויתרו הלכה למעשה על שחרור הרכבים, הרי המשך ההחזקה בהם על-ידי המשטרה במגרשי האחסנה פוגעת פגיעה קשה בערכם, לא כל שכן במצבם הפיסי והמכני.

50. בשולי הדברים ומבלי לקבוע מסמרות, סבורני כי בהעדר נימוק ממשי מטעם המשיבים וכן לאור אי-עמידה בתנאי "חלופת התפיסה" שנקבעו, הרי מכירת הרכבים על-ידי יחידת החילוט אינה מנוגדת לאינטרסים של המשיבים עצמם. 51. בנסיבות אלו, סבורני כי הבקשה למכירת הרכבים בדיון יסודה. היא מגשימה את תכלית התפיסה ושמירה על ערך התפוסים בדרך של מקסום ערך הנכס. הגם כי מצויים אנו בשלב של סעדים זמניים, הסכומים שיתקבלו ממכירת הרכבים יישמרו בידי קרן החילוט, וככל שלא יוגש כנגד מי מהמשיבים כתב אישום או לחלופין יוגש כתב אישום והם לא יורשעו בו - ניתן יהיה להשיב לידיהם סכום כספי שערכו, כך יש להניח, גדול לאין שיעור באם תמשך ההחזקה בתפוסים על-ידי המשטרה למשך פרק זמן שאינו מבוטל.

52. לצד כל האמור, מצאתי לדחות את הבקשה למכירת שני הנגררים (נוכח הבטחת המבקשת כי אלו לא יימכרו, כאמור בהחלטת בית המשפט ביום 2/1/2024).
התוצאה

53. לאור כל המפורט לעיל, הבקשה להמשך ההחזקה בתפוסים מתקבלת, ואני מורה על המשך ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום ממועד פקיעת הצו הקודם.

54. הבקשה למכירת הרכבים המפורטים להלן מתקבלת, ואלו יוכלו להימכר על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי:

א. רכב מסוג טויוטה לנדקרזר מ.ר. 4514001.

ב. רכב מסוג טויוטה לנדקרזר מ.ר. 38781703.

ג. משאית מסוג סקניה מ.ר. 30734201.

ד. משאית מסוג וולבו מ.ר. 4371308.

55. מכירת הרכבים תעוכב עד ליום 1/2/2025, וזאת בכדי ליתן למי מהמשיבים הזדמנות נוספת לעמוד בתנאי "חלופת התפיסה" שנקבעו ביחס לרכבים.

המזכירות תמציא החלטה לצדדים.

תיק החקירה מוחזר למבקשת באמצעות המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.